

UNILEVER

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)
28. januar 1999 *

I sag C-77/97,

angående en anmodning, som Handelsgericht Wien (Østrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Österreichische Unilever GmbH

mod

Smithkline Beecham Markenartikel GesmbH,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 30 og af Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler (EFT L 262, s. 169),

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), C. Gulmann, D. A. O. Edward og M. Wathelet,

* Processprog: tysk.

generaladvokat: G. Cosmas

justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— Österreichische Unilever GmbH ved advokat Ernst Ploil, Wien

— Smithkline Beecham Markenartikel GesmbH ved advokat Gottfried Korn,
Wien

— den østrigske regering ved Gesandte Christine Stix-Hackl, Forbundsudenrigs-
ministeriet, som befuldmægtiget

— den franske regering ved kontorchef Kareen Rispal-Bellanger og fuldmægtig
Régine Loosli-Surrans, begge Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, som
befuldmægtigede

— Det Forenede Kongeriges regering ved Lindsey Nicoll, Treasury Solicitor's
Department, som befuldmægtiget, bistået af barrister Mark Hoskins

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Pieter van Nuffel og
Claudia Schmidt, begge Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet den 7. maj 1998 er afgivet mundtlige indlæg af Österrei-
chische Unilever GmbH ved advokaterne Ernst Ploil og Markus Boesch, Wien, af

Smithkline Beecham Markenartikel GesmbH ved advokat Gottfried Korn og advokatfuldmægtig Andreas Frauenberger, Wien, af den franske regering ved Régine Loosli-Surrans og af Kommissionen ved Claudia Schmidt,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 2. juli 1998,

afsagt følgende

Dom

- 1 Ved kendelse af 20. december 1996, indgået til Domstolen den 21. februar 1997, har Handelsgericht Wien i medfør af EF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 30 og af Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler (EFT L 262, s. 169).

- 2 Spørgsmålet er rejst under en sag mellem Österreichische Unilever GmbH (herefter »Unilever«) og Smithkline Beecham Markenartikel GesmbH (herefter »Smithkline«) vedrørende de oplysninger, der fremsættes såvel på de tandpastatuber, som Smithkline sælger i Østrig, som i de tv-reklamer, der udsendes i denne stat.

Fællesskabsbestemmelserne

- 3 Det bestemmes i artikel 1 i direktiv 76/768, som ændret ved Rådets direktiv 88/667/EØF af 21. december 1988 (EFT L 382, s. 46) og Rådets direktiv 93/35/EØF af 14. juni 1993 (EFT L 151, s. 32):

»1. Ved kosmetiske midler forstås ethvert stof eller præparat, der er bestemt til at komme i kontakt med forskellige dele af det menneskelige legemes overflade (hud, hovedhår og anden hårvækst, negle, læber og ydre kønsorganer) eller med tænderne og mundens slimhinder, udelukkende eller hovedsageligt med henblik på at rense og parfumere dem, at ændre deres udseende og/eller at korrigere kropslugt og/eller at beskytte dem eller holde dem i god stand.

2. Som kosmetiske midler i henhold til denne definition betragtes især de i bilag I anførte produkter.

3. Fra direktivets anvendelsesområde er udelukket kosmetiske midler, der indeholder et af de i bilag V anførte stoffer. Medlemsstaterne træffer med hensyn til sådanne midler de bestemmelser, de måtte anse for hensigtsmæssige.«

- 4 Det bestemmes i direktivets artikel 2:

»Kosmetiske midler, der bringes i handelen inden for Fællesskabet, må ikke kunne være til skade for menneskets sundhed, når de anvendes under normale betingelser eller under betingelser, som med rimelighed kan forudses, under hensyntagen til navnlig produktets præsentationsmåde, mærkning, eventuelle anvisninger vedrø-

rende dets anvendelse og bortskaffelse samt alle andre angivelser eller oplysninger fra fabrikanten eller hans befuldmægtigede eller enhver anden person, der er ansvarlig for markedsføringen af disse produkter i Fællesskabet.

Anførelsen af sådanne advarsler medfører dog ikke fritagelse for forpligtelsen til at overholde direktivets øvrige krav.«

- 5 Det bestemmes i artikel 4, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 76/768, at medlemsstaterne skal forbyde markedsføring af kosmetiske midler indeholdende de i bilag II nævnte stoffer og de i første del af bilag III nævnte stoffer anvendt ud over de deri fastsatte grænser, og såfremt de deri omhandlede betingelser ikke overholdes.

- 6 Det bestemmes i artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/768:

»Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for, at der på etiketter og salgspakninger samt i forbindelse med reklamering for kosmetiske midler ikke anvendes tekster, betegnelser, mærker, afbildninger eller andre figurer eller symboler, der tillægger disse midler egenskaber, som de ikke besidder.

Endvidere skal det ved enhver henvisning til forsøg på dyr klart anføres, om de udførte forsøg vedrørte det færdige produkt og/eller bestanddelene.«

7 Det bestemmes i artikel 7, stk. 1, i direktiv 76/768:

»Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører kravene i dette direktiv med bilag, nægte, forbyde eller begrænse markedsføringen af kosmetiske midler, som opfylder betingelserne i dette direktiv og dets bilag.«

8 Det bestemmes i artikel 12 i direktiv 76/768:

»1. Hvis en medlemsstat på basis af en udførlig begrundelse konstaterer, at et kosmetisk middel udgør en fare for sundheden, selv om det opfylder kravene i dette direktiv, kan den midlertidigt forbyde markedsføringen af det pågældende kosmetiske middel eller opstille særlige betingelser herfor på sit område. Medlemsstaten skal straks give de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse herom med oplysning om begrundelsen for sin beslutning.

2. Kommissionen hører hurtigst muligt de pågældende medlemsstater, hvorefter den snarest afgiver sin udtalelse og træffer hensigtsmæssige foranstaltninger.

3. Såfremt Kommissionen er af den opfattelse, at tekniske tilpasninger af dette direktiv er nødvendige, vedtages sådanne tilpasninger enten af Kommissionen eller af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 10; i så fald kan den medlemsstat, som har vedtaget beskyttelsesforanstaltninger, opretholde disse indtil disse tilpasningers ikrafttræden.«

De østrigske bestemmelser

- 9 I § 5 i Lebensmittelgesetz (Bundesgesetz af 23.1.1975, BGBl. 86, über den Verkehr mit Lebensmitteln, Verzehrprodukten, Zusatzstoffen, kosmetischen Mitteln und Gebrauchsgegenständen (Lebensmittelgesetz 1975 — LMG 1975) (forbundslov om markedsføring af levnedsmidler, konsumvarer, tilsætningsstoffer, kosmetiske midler og forbrugsgenstande, herefter »LMG«)) bestemmes:

»Kosmetiske midler er stoffer, der er bestemt til personlig rensning, pleje eller parfumering, til påvirkning af udseendet, til beskyttelse af huden eller til rensning, pleje eller forbedring af brugen af proteser.«

- 10 Det bestemmes i § 9, stk. 1, i LMG:

»Ved markedsføring af levnedsmidler, konsumvarer eller tilsætningsstoffer er det forbudt

a) at henvise til forebyggelse, lindring eller helbredelse af sygdomme eller sygdomssymptomer, eller til fysiologiske eller farmakologiske virkninger, navnlig sådanne, der holder en ung, hæmmer alderstegnene, gør en slank eller holder en sund, eller at give indtryk af en sådan virkning

b) at henvise til sygehistorier, lægelige anbefalinger eller sagkyndige udtalelser

c) at anvende sundhedsrelaterede, figurative eller stiliserede illustrationer af menneskelige organer, afbildninger af sundhedspersonale eller personale på kuranstalter eller andre afbildninger, der henviser til sundhedssektoren.«

11 I henhold til § 26, stk. 1, i LMG er det forbudt at markedsføre kosmetiske midler, der:

» a) er sundhedsskadelige ved normal eller forudseelig brug

b) indeholder ikke-godkendte farmakologisk aktive stoffer eller farvestoffer i mængder, der ikke svarer til eller ikke er tilladt i henhold til tilladelsesvilkårene

c) er fordærvede

d) ikke er korrekt betegnet

e) ikke svarer til de i henhold til § 27 udstedte forskrifter.«

12 Ifølge § 26, stk. 2, i LMG:

»§ 8, litra a), b) og f), finder analog anvendelse, § 9 gælder under forudsætning af, at der ikke forekommer vildledende oplysninger om fysiologiske eller farmakologiske virkninger samt illustrationer med henblik på at forklare anvendelsesom-

rådet. Hvis midlet hævdes at have sådanne virkninger, skal der efter anmodning fremsendes meddelelse til myndigheden om alle aktive komponenter.«

13 I § 27 i LMG bestemmes:

»1. Forbundsministeren for sundhed og miljøbeskyttelse skal, når beskyttelsen af forbrugerne mod sundhedsskader eller svig tilsiger det, på baggrund af de foreliggende videnskabelige og teknologiske oplysninger og efter høring af Codexkommissionen ved bekendtgørelse fastlægge, at der ved markedsføring af kosmetiske midler ved analog anvendelse af § 10, stk. 1, nr. 1, 2 og 3, skal træffes afgørelser om at udelukke eller begrænse brugen af visse stoffer. Forbundsministeren for sundhed og miljøbeskyttelse skal til beskyttelse af forbrugerne mod sundhedsskader også træffe afgørelser ved analog anvendelse af de øvrige bestemmelser i § 10, stk. 1. § 10, stk. 2, finder analog anvendelse.

2. Forbundsministeren for sundhed og miljøbeskyttelse skal, hvis det er foreneligt med beskyttelsen af forbrugerne mod sundhedsskader og svig, på baggrund af de foreliggende videnskabelige og teknologiske oplysninger og efter høring af Codexkommissionen ved bekendtgørelse godkende visse stoffer med farmakologisk virkning og farvestoffer, angive betingelserne for disses anvendelse, fastsætte den krævede renhedsgrad og fastlægge de højst tilladte mængder i kosmetiske midler.

3. Forbundsministeren for sundhed og miljøbeskyttelse skal, hvis det er foreneligt med beskyttelsen af forbrugerne mod sundhedsskader og svig, efter ansøgning, på baggrund af de foreliggende videnskabelige og teknologiske oplysninger ved beslutning godkende ikke-godkendte stoffer med farmakologisk virkning og farvestoffer, angive betingelserne for disses anvendelse, fastsætte den krævede renhedsgrad og fastlægge de højst tilladte mængder i kosmetiske midler. Beslutningen skal

være tidsbegrænset og godkendelsen må ikke overstige tre år. Beslutningen skal ophæves, når betingelserne for godkendelse ikke længere foreligger. Med ansøgning om godkendelse skal ansøgeren fremlægge alle dokumenter, der er nødvendige for en vurdering af stoffet.«

- 14 I medfør af § 27, stk. 2, i LMG har man vedtaget Verordnung des Bundesministers für Gesundheit und Konsumentenschutz über die Zulassung von pharmakologisch wirksamen Stoffen für kosmetische Mittel (Kosmetikverordnung) (BGBl. 166/1996, bekendtgørelse udstedt af forbundsministeren for sundhed og forbrugerbeskyttelse vedrørende godkendelse af farmakologisk aktive stoffer i kosmetiske midler), hvis § 1 bestemmer:

»For de kosmetiske midler, der er omhandlet i § 5 i LMG 1975, godkendes blandt de i bilag 1 nævnte aktivstoffer kun de farmakologisk aktive stoffer, der er nævnt i bilag 2.«

- 15 I bilag 1 til Kosmetikverordnung opregnes kategorierne af aktive stoffer, som vedrører tre anvendelsesområder, herunder anvendelsesområde A, der omfatter de stoffer, der er bestemt til at komme i kontakt med slimhinderne. Disse stoffer er inddelt i syv underkategorier, herunder hornbyggende stoffer (punkt 1.1), karieshæmmende stoffer (punkt 1.4) og tandstøvhæmmende stoffer (punkt 1.5). Bilag 2 (afsnit 1, 4 og 5 svarende til punkt 1.1, 1.4 og 1.5) opstiller en udtømmende liste over farmakologisk aktive stoffer, der kan benyttes i de forskellige underkategorier, samt maksimale mængder og betingelser for anvendelse.

Twisten i hovedsagen

- 16 I Østrig sælger Smithkline tandpastaen, »Odol-Med 3 (Samtweiß)«, der fremstilles i Tyskland af firmaet Lingner & Fischer, og som sælges dér. På tuberne og i tv-reklamer oplyser Smithkline, at »Odol-Med 3 (Samtweiß)« udgør en beskyttelse mod paradentose, indeholder eller danner en tredobbelt profylakse, giver en tredobbelt beskyttelse mod karies, belægninger og paradentose og fjerner belægninger eller reducerer dannelsen af tandsten.
- 17 Unilever har i hovedsagen nedlagt påstand om, at der nedlægges forbud mod brugen af sådanne angivelser, som Unilever finder i strid med bestemmelserne i Kosmetikverordning og bestemmelserne i § 9 i LMG. Unilever har i denne henseende anført, at tandpastaen, »Odol-Med 3 (Samtweiß)«, indeholder et eneste farmakologisk aktivt stof nævnt i bilag 2 til Kosmetikverordning (natriummonofluorophosphat), som forebygger dannelsen af karies, men som til gengæld ikke indeholder nogen af de stoffer, der udtømmende er anført i denne liste, og som forebygger dannelsen af tandsten eller paradentose. Unilever er derfor af den opfattelse, at de angivelser, hvorefter denne tandpasta forebygger dannelsen af tandsten og paradentose, er ukorrekte og vildledende og dermed uforenelige med bestemmelserne i den østrigske lovgivning.
- 18 Unilever har yderligere gjort gældende, at Smithkline ikke med henvisning til traktatens artikel 30 kan påberåbe sig, at tandpastaen »Odol-Med 3 (Samtweiß)« sælges i Tyskland, fordi princippet om frie varebevægelser i traktatens artikel 30 gælder med den i traktatens artikel 36 fastslåede begrænsning, hvorefter medlemsstaterne kan vedtage bestemmelser, der begrænser denne frihed, når de har til formål at beskytte forbrugernes sundhed — hvilket er tilfældet med Kosmetikverordning — og forebyggelsen af svig. Desuden findes der ikke fællesskabsbestemmelser om sammensætningen og det nødvendige indhold af kosmetiske midler, og Kosmetikverordning kan derfor ikke anses for at være i strid med fællesskabsretten.

- 19 Ifølge Smithkline kan bestemmelserne i § 9 og 26 i LMG, som indeholder produktrelaterede betingelser, begrænse samhandelen mellem medlemsstaterne og er i princippet i strid med traktatens artikel 30. For så vidt angår tvingende hensyn, der kan begrunde begrænsninger i de frie varebevægelser efter traktatens artikel 30 og 36, gøres det gældende, at dette område er fuldstændigt harmoniseret ved direktiv 76/768. Heraf følger, at medlemsstaterne ikke kan nægte, forbyde eller begrænse markedsføringen af et kosmetisk produkt, der opfylder betingelserne i direktivet.
- 20 Handelsgericht Wien har udtalt, at det af Unilever ønskede forbud, som kun kan nedlægges i medfør af § 1 i Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (lov om illoyal konkurrence) og § 9 og 26 i LMG, berører samhandelen mellem medlemsstaterne, og at gyldigheden af de påberåbte nationale bestemmelser udgør et spørgsmål, der er afgørende for sagens udfald.
- 21 Handelsgericht Wien har under disse omstændigheder besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er EF-traktatens artikel 30 og Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler til hinder for en national bestemmelse, som indeholder forbud mod oplysninger i forbindelse med salg af kosmetiske midler, der rækker videre end de i direktivet indeholdte begrænsninger?«

- 22 Den franske regering har i sit skriftlige indlæg rejst spørgsmålet, om den i sagen omhandlede tandpasta vil kunne anses for et lægemiddel i den betydning, hvori udtrykket er anvendt i Rådets direktiv af 26. januar 1965 om tilnærmelse af lovgivning om lægemidler (65/65/EØF) (EFT 1965-1966, s. 17), og Kommissionen samt de øvrige procesdeltagere har besvaret det skriftlige spørgsmål herom. Dette

problem er dog ikke blevet rejst af den forelæggende ret, som det tilkommer at vurdere dets relevans for sagens afgørelse, og Domstolen finder det ikke nødvendigt at træffe afgørelse herom.

Det præjudicielle spørgsmål

- 23 Den nationale ret ønsker med sit spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om bestemmelserne i traktatens artikel 30 og i direktiv 76/768 er til hinder for anvendelsen af nationale retsfor skrifter, der forbyder reklame for et kosmetisk middel, der er bestemt til at komme i kontakt med slimhinderne, i henhold til hvilken dette produkt forebygger dannelsen af tandsten og paradentose, når midlet ikke indeholder nogen af de i disse retsfor skrifter opregnede aktive stoffer, der kan nå et sådan resultat, og når vedkommende ikke har indhentet tilladelse til at anvende andre stoffer.
- 24 Det bemærkes, at der ved direktiv 76/768 er sket en fuldstændig harmonisering af de nationale retsfor skrifter om emballering og etikettering af kosmetiske midler (dom af 23.11.1989, sag C-150/88, Parfümerie-Fabrik 4711, Sml. s. 3891, præmis 28, og af 2.2.1994, sag C-315/92, Verband Sozialer Wettbewerb, »Clinique«-dommen, Sml. I, s. 317, præmis 11).
- 25 Retsfor skrifterne i direktiv 76/768 indeholder den i artikel 6, stk. 3, nævnte forpligtelse, hvorefter medlemsstaterne skal træffe alle hensigtsmæssige foranstaltninger for, at der på etiketter og salgspakninger samt i forbindelse med reklamering for kosmetiske midler ikke anvendes tekster, betegnelser, mærker, afbildninger eller andre figurer eller symboler, der tillægger disse midler egenskaber, som de ikke besidder.

- 26 Denne bestemmelse, der er indeholdt i et direktiv, der skal sikre fri udveksling af kosmetiske midler, hvilket navnlig fremgår af dets anden og tredje betragtning, definerer således de foranstaltninger, som skal træffes for at beskytte forbrugerne og sikre god handelsskik, som optræder blandt de tvingende hensyn, der er præciseret i Domstolens praksis vedrørende anvendelsen af traktatens artikel 30. Den har ligeledes til formål at beskytte menneskers sundhed i den betydning, hvori dette udtryk er anvendt i traktatens artikel 36, for så vidt som vildledende oplysninger om disse produkters egenskaber kan få indvirkning på den offentlige sundhed.
- 27 De foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe for at gennemføre denne bestemmelse, skal dog respektere proportionalitetsprincippet (jf. navnlig Clinique-dommen, præmis 16).
- 28 Det skal derfor undersøges, om retsfor skrifter som de i sagen omhandlede er nødvendige for at sikre beskyttelsen af forbrugerne, god handelsskik eller beskyttelsen af den offentlige sundhed.
- 29 Unilever har anført, at listen over aktive stoffer i den østrigske lovgivning er baseret på videnskabelige og tekniske undersøgelser, der dækker mange år og indsamler foreliggende videnskabelige oplysninger om virkningerne af disse stoffer. Fabrikanter af kosmetiske midler, der indeholder aktive stoffer, der ikke er opregnet i Kosmetikverordning, kan ansøge om særlig tilladelse til at anvende disse stoffer.
- 30 Under hensyn til vigtigheden af den pågældende almene interesse, nemlig beskyttelsen af sundheden, er Unilever af den opfattelse, at den østrigske lovgivning respekterer proportionalitetsprincippet. En mindre begrænsende foranstaltning er ikke tænkkelig.

- 31 Unilever og den franske regering har i denne forbindelse henvist til det vide skøn, som medlemsstaterne bør tilkendes på det pågældende område.
- 32 Det bemærkes, som det er anført af Smithkline og af Kommissionen, at retsfor skrifter som de i sagen omhandlede kun er forenelige med artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/768, hvis listen i bilag 2 til Kosmetikverordning indeholder alle de aktive stoffer, der kan forebygge dannelsen af tandsten eller paradentose. Det følger imidlertid af de oplysninger, som Smithkline i denne henseende har fremført under den mundtlige forhandling, og som ikke er blevet bestridt, at dette ikke er tilfældet, selv hvis man begrænser sig til de stoffer, der eksisterer i øjeblikket.
- 33 Reklame for visse tandpastaer kan således være forbudt, selv om den ikke vildleder forbrugerne.
- 34 En godkendelse er ganske vist mulig. Nødvendigheden af at opnå en sådan godkendelse, som i øvrigt er tidsmæssigt begrænset, udgør dog en begrænsning af den frie bevægelighed for det pågældende produkt, der er uden nogen som helst berettigelse, .
- 35 Beskyttelsen af forbrugerne, den offentlige sundhed og god handelsskik kan sikres gennem foranstaltninger, der er mindre indgribende for de frie varebevægelser, end det automatiske forbud mod reklame gennem et system, hvorefter reklame for stoffer, der ikke udtrykkeligt er opregnet i Kosmetikverordning, er forbudt. Den nationale kontrol vil således navnlig kunne bestå i en forpligtelse for fabrikanten eller distributøren af det pågældende produkt til i tilfælde af tvivl at fremlægge bevis for rigtigheden af de i reklamen indeholdte oplysninger i lighed med det, der

er fastsat i artikel 6 i Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame (EFT L 250, s. 17).

- 36 Desuden skal de bestemmelser, som medlemsstaterne i medfør af artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/768 foranlediges til at udstede for at undgå enhver form for reklame, der tillægger kosmetiske midler egenskaber, som de ikke besidder, foreskrive, at en sådan form for reklame er en overtrædelse, navnlig af strafbar art, for hvilken der er fastsat afskrækkende sanktioner.
- 37 Det præjudicielle spørgsmål skal derfor besvares med, at bestemmelserne i artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/768 er til hinder for anvendelsen af nationale retsfor skrifter, der forbyder reklame for et kosmetisk middel, der er bestemt til at komme i kontakt med slimhinderne, i henhold til hvilken dette produkt forebygger dan nelsen af tandsten og paradentose, når midlet ikke indeholder nogen af de i disse retsfor skrifter opregnede aktive stoffer, der kan nå et sådan resultat, og når ved kommende ikke har indhentet tilladelse til at anvende andre stoffer.

Sagens omkostninger

- 38 De udgifter, der er afholdt af den østrigske, den franske og Det Forenede Konge riges regering samt af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Handelsgericht Wien ved kendelse af 20. december 1996, for ret:

Bestemmelserne i artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler er til hinder for anvendelsen af nationale retsfor skrifter, der forbyder reklame for et kosmetisk middel, der er bestemt til at komme i kontakt med slimhinderne, i henhold til hvilken dette produkt forebygger dannelsen af tandsten og paradentose, når midlet ikke indeholder nogen af de i disse retsfor skrifter opregnede aktive stoffer, der kan nå et sådan resultat, og når vedkom mende ikke har indhentet tilladelse til at anvende andre stoffer.

Puissochet

Moitinho de Almeida

Gulmann

Edward

Wathelet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 28. januar 1999.

R. Grass

J.-P. Puissochet

Justitssekretær

Formand for Femte Afdeling